

IV. TEISINĖ INFORMATIKA

INFORMACINIŲ TECHNOLOGIJŲ TAIKYMAS TIRIANT NUSIKALTIMUS

doc. dr. Rimantas Petrauskas,
doc. dr. Antanas Keras

Ateities 20, Lietuvos teisės akademija, 2057 Vilnius
Telefonas 70 03 44
Elektroninis paštas: rpetraus@lpa.lt, keras@ktl.mii.lt

Spaudai pateikta 1998 m. vasario 9 d.

Santrauka

Straipsnyje analizuojama naujų informacinių technologijų taikymo tiriant nusikaltimus Lietuvoje praktika, galimybės ir perspektyvos. Šie klausimai Lietuvoje tik pradedami nagrinėti.

Aptariamas kriminalistinės informacijos sistemų efektyvumas. Didžiausias efektyvumas pasiekiamas, kai naujos technologijos diegiamos ten, kur būtina operatyviausia ir tiksliausia informacija. Lietuvoje šiuos klausimus padeda spręsti naujas tipinis rajonų policijos komisariatų programinės įrangos paketas TIRPAK. Jo kūrimą koordinavo Lietuvos teisės akademija.

Analizė parodė, kad kriminalistinių informacinių sistemų saugumo būklė turi įtakos bendram kriminalinės justicijos efektyvumui. Todėl straipsnyje nagrinėjamos kai kurios kriminalistinės kompiuterinės informacijos saugumo problemos, analizuojama informacinių technologijų taikymo nusikaltimo srityje užsienio patirtis.

Aptartos kriminalistinių žinių kompiuterinių bazių, kompiuterinio trijų matmenų nusikaltimo vietos modelio sudarymo galimybės, skaitmeninių fotokamerų taikymas tiriant nusikaltimus.

Remiantis užsienio patirties analize, aptariamos informatikos nusikaltimų tyrimo Lietuvoje problemos.

Raktiniai žodžiai: informacinės technologijos, nusikaltimų tyrimas.

Nusikaltimų tyrimo pagrindą sudaro informaciniai procesai – informacijos rinkimas, išsaugojimas, apdorojimas, apibendrinimas, pateikimas. Šiuose informaciniuose procesuose naudojama kriminalistinės informacijos sistema. Informacinių technologijų taikymas gali padėti tiriant nusikaltimus. Tačiau Lietuvoje šie klausimai iš esmės nenagrinėti. Todėl šio darbo tikslas – išanalizuoti naujų informacinių technologijų taikymo tiriant nusikaltimus Lietuvoje praktiką, aptarti jų galimybes bei perspektyvas. Tyrimas atliktas taikant užsienio literatūros ir praktinės patirties mokslinės analizės metodą.

Kriminalistinės informacijos sistemos efektyvumas

Analizuojant kriminalistikos laimėjimų taikymo Lietuvoje praktiką, tiriant bei rengiant darbo gerinimo pasiūlymus, reikėtų nustatyti, kokią įtaką kriminalistinės informacijos sistema turi bendram nusikaltimų tyrimo bei visos kriminalinės justicijos efektyvumui ir kokiais būdais galima jį padidinti. Šiuo tikslu buvo analizuojama literatūra ir užsienio šalių patirtis. Tačiau literatūroje nebuvo rasta kiekybiškai aprašyto kriminalistinės informacijos sistemos parametrų ir visos kriminalinės justicijos sistemos efektyvumo ryšio.

Literatūroje [1, 2] nurodoma, kad tokios sudėtingos sistemos kaip kriminalinė justicija efektyvumui nustatyti reikia sudėtingos koeficientų sistemos. Kriminalinės justicijos efektyvumo tyrimas padėtų nustatyti ir įvertinti veiksnius, veikiančius visos sistemos efektyvumą. Būtina nustatyti kiekvieno veiksnio įtaką svarbiausiems tikslams pasiekti ir bendram efektyvumui didinti. Dar sunkiau nustatyti šiuo metu kuriamos ir sparčiai besikeičiančios kriminalistinės informacijos sistemos įtaką bendram nusikaltimų tyrimui ir visos kriminalinės justicijos efektyvumui.

Literatūroje [3, 131-154] aprašoma Vokietijos Šlezvigo-Holšteino žemėje kuriama kompiuterizuota policijos pareigūnų darbo vietų sistema. Pažymima, kad šiuolaikiniai kompiuteriai suteikia policijai anksčiau neįsivaizduojamas nusikaltimų tyrimo galimybes. 1988 metais šios Vokietijos žemės Vidaus reikalų ministerijos užsakymu konsultacinė firma atliko specialius tyrimus ir nustatė, kad informatikos ir ryšių technikos plėtra šalies policijai turi strateginę reikšmę. To priežastis – policijai vis sunkiau vykdyti užduotis dėl daugėjančių nusikaltimų, didėjančio nusikaltėlių profesionalumo bei augančio tarptautinio nusikalstamumo. Šias problemas spręsti toliau didinant personalą – netikslinga, o pareigūnų darbui efektyvinti reikia plačiai naudoti kompiuterinę techniką. Šio projekto tikslas buvo suformuluotas taip: naudojant kompiuterinę techniką, sudaryti pareigūnams sąlygas efektyviau atlikti darbo užduotis ir pasiekti geresnių darbo rezultatų. Siekiant greitesnio šio tikslo įgyvendinimo, buvo numatyta kuo daugiau pareigūnų atlaisvinti nuo rutiniškos rašymo ir tvarkymo veiklos bei operatyviai pateikti jiems reikiamą tarnybinę informaciją.

Kaip nurodoma minėtame šaltinyje, didžiausias efektyvumas pasiekiamas, kai kompiuteriai pirmiausia diegiami ten, kur jie gali atnešti didžiausią naudą tiriant nusikaltimus ir kur būtina tiksliausia ir operatyviausia informacija. Tai liečia visų pirma žemutinės policijos grandis, kurios registruoja ir tiria daugiausia nusikaltimų. Tačiau kol kas neaišku, kuriose srityse ir koku mastu informatikos ir kompiuterių taikymas pagerintų policijos ir visos kriminalinės justicijos užduočių įvykdymą. Įgyvendinant šį projektą, pirmiausia buvo atlikta per metus sukurto ir apdoroto dokumentų, raštų, telefoninių ir kitokių ryšių, įvykių ir nusikaltimų skaičiaus analizė. Po to buvo atliktas pasirinktų pilotinių darbo vietų (apie 10 % nuo bendro skaičiaus) visų darbo operacijų chronometražas. Per kelerius metus kompiuterizavus šias pilotines policijos darbo vietas, pasirodė, kad sumažėjo tarnybinėms užduotims atlikti reikalingų pareigūnų darbo sąnaudų.

Kriminalistinės informacijos sistemos efektyvumas priklauso nuo daugelio veiksnių – kompiuterinės technikos, programinės įrangos, ryšių sistemos būklės, pareigūnų apmokymo, tinkamų informacinių technologijų pasirinkimo ir pritaikymo nusikaltimų tyrimo reikmėms, tarnybinių informacinių mainų norminio pagrindimo, informacijos slaptumo ir apsaugos nuo nesankcionuoto panaudojimo užtikrinimo, optimalaus būtino laiko atskirų tarnybų užduotims atlikti pagrindimo ir kt. Tačiau kol kas neaišku, kurie iš šių veiksnių svarbiausi ir kiek jie turi įtakos bendrą tikslą įgyvendinimui. *Aiōku*

Todėl tiriant Lietuvos nusikaltimų tyrimo sistemos efektyvinimo būdus, aktualu [visų pirma](#) išanalizuoti kriminalistinės informacijos sistemos būklę rajonų policijos komisariatuose, kur registruojamas ir tiriamas didžiausias nusikaltimų skaičius. [Tokią analizę iki 1994 metų jau atliko](#) autorius [4, 114-125].

~~Petrauskas R. Kompiuterinės technikos ir progaminės árangos būklės Lietuvos policijos komisariatuose analizė ir jŏ vystymosi kryptys// Mokslo darbai. T.2 /Lietuvos policijos akad., V., 1994, p. 114-125.~~

1993 m. gale VRM paskelbė konkursą Informacinės sistemos modernizavimui. 1994 metais su užsienio specialistų pagalba buvo parengta Vidaus reikalų ministerijos Integrinės kompiuterizuotos informacinės sistemos (IKIS) techninė užduotis. Joje buvo numatyta, kad IKIS susidės iš 7 posistemų, iš kurių IKIS2 skirta nusikaltimų tyrimui. IKIS kūrimas ir diegimas projekte buvo numatytas nuo 1995 iki 2000 m. Visai sistemai sukurti buvo numatyta nuo 180 iki 230 milijonų litų lėšų, t.y. po 25-50 milijonų litų metams. Pagal šią techninę užduotį nusikaltimų tyrimo posistemės IKIS2 diegimas buvo numatytas tik 1998-1999 m. Tačiau ávertinant, kad respublikos biudžetas gali būti nepajėgus laiku skirti tokio didelio lėšų VRM informacinei sistemai, galima laukti, kad nusikaltimų tyrimo posistemės IKIS2 diegimas užsitęs bent 2-5 metus ir baigsis ne anksčiau 2001-2004 m. Pati techninė užduotis buvo daugiau orientuota į vertikalios Vidaus reikalų ministerijos informacinės infrastruktūros kūrimą (pačios ministerijos, jos departamentų centralizuotos informacijos ir ataskaitų poreikio tenkinimas), joje mažai buvo atsižvelgta į horizontalią policijos infrastruktūrą – žemutinės nusikaltimų tyrimo grandis rajonų policijos komisariatuose. Analizė parodė, kad IKIS kūrimo biudžete visai nebuvo numatyta lėšų informacinėms struktūroms palaikyti IKIS kūrimo ir diegimo laikotarpiu, kas visai nepriimtina norint užtikrinti būtiną nuolatinį ir nenutrūkstamą nusikaltimų tyrimo procesą. 1994 metais Lietuvos policijos akademijos ekspertai nurodė, kad atsižvelgiant į esančios Vidaus reikalų ministerijos informacinės sistemos palaikymo būtinybę ir finansinius išteklius, kuriuos Lietuva galės skirti IKIS projektui, reikia ieškoti moksliškai pagrįstų racionalių sprendimų ir kurti IKIS dalinio finansavimo sąlygomis, kai visų pirma kompiuterizuojamos darbo vietos ir tokie darbai, kuriems sugaištama daugiausia darbo, laiko bei kurie duoda geriausius rezultatus.

Atlikdama kriminalistinės informacijos sistemos efektyvinimo tyrimus, Lietuvos policijos akademijos Informatikos ir komunikacijų katedra 1994-1996 metais 48 rajonų policijos komisariatuose atliko anketinę analizę. Ji parodė, kad policijos komisariatuose naudojama daug skirtingų vietinių kompiuterinių duomenų bazių. *Komisarai papymėjo, kad nusikaltimų tyrimą pagerins:*

operatyvinės bei darbinės kriminalistinės informacijos kaupimas kompiuterizuotose kriminalistinėse kartotekose,

–nusikaltimų tyrimo dokumentų ruošimas kompiuteriu,

kriminalistinės informacijos sisteminimas kompiuteriu bei tokios informacijos apsauga,

–naujų informacinių technologijų pritaikymas nusikaltimų tyrime (pvz., skaitmeninis fotografavimas),

–pradinio nusikaltimų tyrimo etapo kompiuterizavimas,

–visų kriminalistų apmokymas panaudoti kompiuterius ir informacines technologijas nusikaltimų tyrime.

Kartu pasiūlyta ávykių, nusikaltimų, pareiškimų ir skundų registravimą komisariatuose kompiuterizuoti, atsisakant neproduktyvios rankinės registracijos. Analizuojant komisariatų darbą, paaiškėjo, kad policijai kyla sunkumų registruojant ávykius trijose skirtingose registracijos knygose. Išanalizavus Vokietijos ir Ðvedijos policijos patirtá, buvo rekomenduota komisariatuose atsisakyti trijų registracijos knygų, visus ávykius registruoti vienoje kompiuterinėje duomenų bazėje.

Apibendrinus policijos komisariatų nuomonę apie svarbiausius kriminalistinės informacinės sistemos plėtimo darbų prioritetus bei praktinius poreikius, 1995 metais buvo suformuluota ir pateikta Vidaus reikalų ministerijos Informacijos ir ryšių departamentui rekomendacija sukurti tipinį rajonų policijos komisariatų programinės įrangos paketą, tenkinantį minimalias informacines komisariato reikmes. Realizuodama šią rekomendaciją, Vidaus reikalų ministerija 1995 metais vasarą pradėjo kurti ~~realizuoti~~ tipinį policijos komisariato programinės įrangos paketą ~~pagrindimo, o~~ nuo 1996 m. ir á. Šiuos darbus koordinavo Lietuvos teisės akademijos Informatikos ir komunikacijų katedra. 1997 metų viduryje toks paketas, pavadintas TIRPAK, buvo sukurtas ir išbandytas 4 komisariatuose. Nuo 1998 metų šis tipinis programinės įrangos paketas rekomenduotas diegti visuose rajonuose

policijos komisariatuose. Visuotinai įdiegus šį paketą, galima laukti Lietuvos kriminalistinės informacijos sistemos efektyvumo padidėjimo.

Kriminalistinės informacijos apsauga

Užsienio patirties ir literatūros analizė parodė, kad kriminalistinių informacijos sistemų informacijos saugumas turi įtakos bendram kriminalinės justicijos efektyvumui. Kompiuterizavus kriminalinės justicijos sistemą, pagerėja nusikaltimų tyrimas. Tačiau kartu padidėja informacijos saugumo svarba. Pasaulinė ir šalies praktika parodė, kad nusikaltėliai gali truputį (pakeisdami atskiro nusikaltėlio ar nusikaltimo duomenis) ar net gerokai (įvesdami kompiuterinius virusus į informacinę sistemą) pabloginti bendrą kriminalinės justicijos efektyvumą. Todėl trumpai panagrinėkime kriminalinės kompiuterinės informacijos saugumo problemas [5].

Kiekvienoje kompiuterinėje sistemoje informacijos apsaugos požiūriu silpniausia, o kartu ir didžiausią grėsmę kelianti grandis yra žmogus. Vieni žmonės paprasčiausiai neapmokyti dirbti kompiuteriu: jie netyčia gali sunaikinti svarbią informaciją, esančią kompiuteryje, ar trukdyti sistemos darbui. Kiti gali tyčia pažeisti kompiuterio vartojimo taisykles, panaudoti kompiuterinę sistemą asmeniniams reikalams ~~ar malonumams~~. Treti – tai nusikaltėliai, kurie vagia ar keičia informaciją ~~bei~~ naikina kompiuterinę įrangą. Pavojų kompiuteriams ir juose laikomai informacijai kelia ir vartotojai naujokai, nepatenkinti darbuotojai bei profesionalūs nusikaltėliai ar užsienio žvalgybų agentai.

Grėsmė, kurią bet koks asmuo gali sukelti kompiuterinei sistemai, priklauso nuo kelių sąlygų [5]:

- priėjimo prie informacinės sistemos rūšies;
- grėsmės informacinei sistemai lygio;
- asmens motyvacijos.

Priėjimo prie informacinės sistemos rūšys. Žala, kurią asmuo gali padaryti informacinei sistemai, didžia dalimi priklauso nuo priėjimo prie kompiuterinės sistemos rūšies. Svarbu žinoti, ar vartotojai turi priėjimą tik prie terminalo, ar ir prie pagrindinio kompiuterio (paštarasis atvejis daug pavojingesnis). Jei vartotojai turi priėjimą ir prie pagrindinio kompiuterio, tai grėsmės dydis ~~pymiai išauga~~. ~~Be to~~ būtina ~~pinoti~~, kad ~~–~~ sistemą galima pažeisti ~~ne tik iš terminalo~~, bet ir iš kitos kompiuterinės sistemos per kompiuterių tinklą: galima užkrėsti virusu, fiziškai pažeisti sistemą ar pavogti informaciją.

Labai svarbu riboti priėjimą prie sistemos, leisti naudotis tik ta informacija, kuri būtina tarnybinėms užduotims sėkmingai atlikti. Apribojant priėjimą, galima ne tik apsisaugoti nuo vagystės, kenkimo ar išlaikyti svarbios informacijos slaptumą, bet ir apsaugoti darbuotojus nuo atsitiktinio informacijos sunaikinimo ar didesnės žalos padarymo.

Grėsmės informacinei sistemai lygis. Norint užprogramuoti virusą arba tyčia jį įvesti, būtinos neeilinės informatikos žinios, kurių dauguma paprastų tarnautojų neturi. Informacinės sistemos administratorius ar programuotojas gali įvesti virusą ar kitą užprogramuotą grėsmę, kuri ateityje gali sunaikinti visą informacinę sistemą ar dalį jos informacijos.

Kita vertus, nežinojimas, nemokšiškas gali stipriai pažeisti sistemą. Pvz., darbuotojas, kuris neturi pakankamai žinių ir netikrina antivirusinėmis programomis diskelių, kuriuos naudoja ne tik darbe, kelia grėsmę visos informacinės sistemos saugumui. Labai pavojingi ir kompiuteriniai žaidimai darbo vietoje. Jie yra dažniausia kompiuterio užsikrėtimo ~~kompiuteriniais virusais~~ priežastis.

Asmens motyvacija. Darbuotojai, kurie mėgsta savo darbą, specialiai negadins informacinės sistemos. Kita vertus, kuo nors nepatenkinti darbuotojai (negavo premijos, nebuvo paaukštinti ar gavo papeikimą už blogą darbą, gresia atleidimas) gali kelti tam tikrą grėsmę organizacijai.

~~Apmokymas ir atsakomybė.~~ Darbuotojus reikia apmokyti dirbti su kompiuterine sistema. Jie turi būti atsakingi už ją. Visų pirma reikia apmokyti darbuotojus atlikti pagrindines sistemos operacijas. Ne visi saugumo pažeidimai yra tyčiniai, daug jų padaroma dėl paprastų žmogiškų klaidų. Darbuotojai, kurie dirba nerūpestingai ar yra neapmokyti, gali neteisingai įvesti svarbią informaciją ar suklysti perduodami ar pateikdami ją. Darbuotojai turi

žinoti, kad jie atsakingi už savo veiksmus ir kompiuterinės įrangos panaudojimą (terminalai, kompiuterinės bylos, slaptažodžiai). Jie turi suprasti, kad atsako ne vien už techniką, bet ir už jos apsaugą nuo pašalinio įsikišimo, ir jei bus nustatytas taisyklių pažeidimas, atsakingas už tai asmuo gali būti patrauktas atsakomybėn. Net jei darbuotojas teisinis, kad kaip pavogė jo slaptažodį ar naudojo jo terminalu kai jis pietavo, vis vien išliks tam tikras jo atsakomybės laipsnis.

Labai ypač svarbu labai apriboti priėjimą prie ypač svarbios informacijos ir atsakingų informacinės sistemos vietų, ypač prie pagrindinio kompiuterio. Kai darbuotojas išeina iš darbo, netgi savo noru, būtina pakeisti visus slaptažodžius, su kuriais jis dirbo, ypač jei darbuotojas ėjo privilegijuoto vartotojo pareigas. Kartu reikia patikrinti darbuotojo paliktas kompiuterines bylas ir prirėkus jas išsaugoti kitais vardais, kad būtų galima panaudoti ateityje.

Naujų informacinių technologijų taikymas tiriant nusikaltimus

Labai svarbu atlikti mokslinius naujų informacinių technologijų taikymo kriminalistikoje galimybių tyrimus, kurti ir diegti kriminalistikoje naujausias informacines technologijas, kurios padėtų spręsti nusikalstamumo ir nusikaltimų prevencijos problemas. Tam reikia išanalizuoti užsienio informacinių technologijų taikymo patirtį, tirti informacinių technologijų taikymo tiriant nusikaltimus galimybes.

Išanalizavus naujų informacinių technologijų taikymo tiriant nusikaltimus užsienio patirtį, buvo atkreiptas dėmesys į kelias taikymo galimybes.

Kompiuterinės kriminalinės žinių bazės. Didžiąją daugumą kriminalinės justicijos uždavinių pagal sprendimo būdus ir sudėtingumą galima suskirstyti į probleminius ir tipinius.

Tipiniuose kriminalinės justicijos uždaviniuose pakanka pradinio duomenų kokybinei ir kiekybinei uždavinio analizei. Tokių uždavinių sprendimą galima automatizuoti sudarant tipinius sprendimo algoritmus.

Probleminiuose uždaviniuose nepakanka informacijos duomenų kiekybinių charakteristikų analizei. Tokie uždaviniai sprendžiami kūrybiškai, vadovaujantis intuicija, taikant įvairius euristinius sprendimus. Tačiau sprendimo veiksmingumas gali būti labai nevienodai efektyviai, naudojami avairūs euristiniai sprendimai. Tokių uždavinių sprendimo būdą lemia patirtis, žinios, jė sisteminimas, apibendrinimas, sprendimų formalizavimas, algoritmo sudarymas. Šiam tikslui sėkmingai uždavinių sprendimui gali būti panaudotos ekspertinės dirbtinio intelekto sistemos. Ekspertinės sistemos – tai jau ne duomenų, o žinių bazės. Todėl į ekspertines sistemas įeina ne tik duomenų, faktų rinkiniai, bet ir taisyklės, kaip, remiantis duomenimis, gauti teisingus sprendimus. Šios euristinės taisyklės sudaromos remiantis kelių ar keliolikos konkrečios srities geriausių specialistų patirtimi. Pagal specialiai parengtas kompiuterines programas visos įvestos žinios apdorojamos. Remiantis jomis, įvedus konkrečią informaciją apie nusikaltimą, pasiūlomas vienas ar keli tikėtiniausi sprendimai. Tinkamiausią sprendimo variantą pasirenka su sistema dirbantis specialistas. Labai svarbu, kad JAV, Vokietijoje, Olandijoje, Anglijos ir kitose šalyse teisės sistemai kuriama keliolika kompiuterinių žinių bazių [6]. Paprastesni tokio žinių bazių variantai naudojami kaip "intelektualūs patarėjai" ir gali būti sėkmingai panaudoti praktiniame tardytojo darbe analizuojant ir parenkant galimus sprendimus. Šiam tikslui reikia pradėti lietuviškų kriminalistinių žinių bazių kūrimo darbus.

Kompiuterinis trijų matmenų nusikaltimo vietos modelio sudarymas aprašytas literatūroje [7]. Šiam tikslui įvykio vietoje iš skirtingų taškų padaromos ir įvedamos į kompiuterį 2-4 nuotraukos. Keitikliu pažymėjus tuos pačius atraminius taškus skirtingose nuotraukose ir panaudojus specializuotą programinę įrangą, sukuriamas kompiuterinis įvykio vietos trijų matmenų paviršiaus modelis. Tiriant nusikaltimą naudojant šį modelį, kompiuteriu galima tiksliai išmatuoti atstumus tarp bet kurių įvykio vietos taškų, atspausdinti bet kokius įvykio vietos vaizdus, pjūvius ar projekcijas. Nuo 1994 metų šią informacinę technologiją svarbiems nusikaltimams tirti diegia federalinė Vokietijos policija. Siekiant ávertinti šio

informacinių technologijų panaudojimo Lietuvoje šiuo metu tikslingumą buvo apklausti 5 kriminalistikos specialistai.

Tačiau aparatūros komplektas kompiuterinio trijų matmenų nusikaltimo vietos erdvės modeliui sudaryti kainuoja gana brangiai – apie 8-15 tūkstančių markių. Didesnė šios technologijos nauda tik tiriant labai sudėtingus nusikaltimus. Įvertinant tai, kad kol kas kriminalistams Lietuvoje trūksta ir daug paprastesnės bei pigesnės technikos, kol kas nerekomenduotina Lietuvoje diegti šią informacinę technologiją ir pirkti jai aparatūrą.

Skaitmeninis fotografavimas. Kita informacinių technologijų taikymo kryptis yra nusikaltimo vietos vaizdo digitalizavimas ir saugojimas kompiuterio atmintyje. Tai galima atlikti dviem būdais:

- fotoaparatais, fiksuojančiais vaizdą ant magnetinių informacijos atmintinių,
- vaizdo kameromis, naudojant skaitmeninius signalo keitiklius.

Pirmuoju atveju aparatu daroma iki 12-24 nuotraukų [8]. Prijungus skaitmeninį fotoaparataus kabeliu prie kompiuterio, nuotraukų vaizdai perrašomi į kompiuterio magnetinį diską. Naudojantis kompiuteriu, nuotraukas galima peržiūrėti, tvarkyti, analizuoti, spausdinti spausdintuvais, perduoti kompiuterinio ryšio kanalais. Fotoaparato atmintinė gali būti išvalyta bet kuriuo metu. Kai kurie aparatai turi skystų kristalų ekranus kadrams peržiūrėti fotografavimo vietoje bei papildomas keičiamas magnetines korteles.

Antruoju atveju gauti vaizdo kameros vaizdai ar atskiri kadrai iš pradžių digitalizuojami, po to užrašomi į kompiuterio magnetinį diską. Šios informacinės technologijos naudojamos JAV, Olandijos, Vengrijos ir kitose šalių policijoje.

Abiejų informacinių technologijų pranešimai yra:

- prireikus galima labai greitai (praktiškai per kelias minutes) atspausdinti įvykio vietoje padarytas nuotraukas;
- telefono ar radijo ryšiu per kelias minutes įvykio vietoje padarytas nuotraukas galima persiųsti į rajono centrą ar ministeriją;
- panaudojant specialią programinę įrangą, galima greitai atpažinti kompiuterinius vaizdus (pirštų, batų, padangų ir kt. pėdsakų, rašysenos);
- išnaudojant didelę vaizdo kameros skiriamąją gebą, įvykio vietoje galima naudoti iki 1500 kartų didinantį kompiuterinį mikroskopą;
- išnaudojant kompiuterio galimybes, įvykio vietoje galima palyginti du vaizdus ir spalvinį filtravimą.

Tiriant nusikaltimus, skaitmenines fotokameras galima panaudoti:

- sulaikytiems asmenims ir nusikaltėliams fotografuoti;
- nusikaltimo, įvykio vietai dokumentuoti;
- teismo ekspertizei.

Skaitmeninėmis fotokameromis galima labai operatyviai fiksuoti nusikaltėlių bei įtariamųjų portretus ir nusikaltimo vietos fotografijas ir išsaugoti juos kompiuterio magnetiniame diske. Kartu labai paspartėja reikiamų portretų bei nuotraukų paieška kompiuterinėje karto- tekoje. Tokios skaitmeninės fotokameros nuo 1995 metų buvo įdiegtos Šiauliuose m. policijos komisariatuose ir labai pasiteisino. Paruošus programinę įrangą, kompiuteriniu fotoaparatu buvo pradėti fotografuoti įtariamieji ir nusikaltėliai. Tekstinėje duomenų bazėje prie tokio asmens duomenų pridedama pastaba, kad duomenų banke yra saugoma ir nusikaltėlio nuotrauka. Šiuo metu Šiauliuose VPK kompiuteryje jau sukaupta daugiau kaip 800 tokių nuotraukų. Policijos darbas tapo operatyvesnis, lengviau identifikuoti sulaikytus asmenis. Šiuo metu tokias skaitmenines fotokameras galima rekomenduoti diegti kitiems komisariatams.

Informatikos nusikaltimų tyrimo problemos

Šiandien greta tradicinių nusikaltimų atsiranda ir naujų, susijusių su šiuolaikinėmis informacinėmis technologijomis ir naujais mokslo laimėjimais. Šiuo metu sparčiai besivystančios informacinės technologijos taikomos praktiškai visose žmonijos veiklos srityse. Paskutinius dešimtmečius daugybė finansinės, karinės ir kitokios informacijos, specifiniai biznio duomenys ir netgi informacija apie asmeninius ryšius yra saugoma kompiuteriuose ir perduodama kompiuterio tinklais. Bankai kompiuterio tinklais per dieną perveda trilijonus do-

leriø. Visa ši perduodama informacija nėra patikimai apsaugota nuo pasikėsiniø. Sparčiai plėtojantis informacinėms technologijoms, atsirado ir nemažą žalą padaro naujo tipo nusikaltimai naudojant kompiuterius ir kompiuteriø tinklus.

Su kompiuteriais susiję nusikaltimai (angl. – *Computer crime* arba *computer related crime*) yra nauja ir palyginti mažai tyrinėta sritis. Šio tipo nusikaltimus apibrėžiantys terminai dar nėra galutinai nusistovėję nei užsienio šalyse, nei Lietuvoje. Remiantis literatūra [9], tokiais nusikaltimais galima laikyti visas tyčines veikas, vienaip ar kitaip susijusias su kompiuteriais, informatikos ar tolimųjų ryšių sistemomis, kai nukentėjęs asmuo patyrė ar galėjo patirti žalą, o nusikaltimo subjektas turėjo ar galėjo turėti iš to naudos. Mes toliau vartosime terminą “informatikos nusikaltimai”, nors ateityje jis ir gali keistis.

Niekas nežino tikslaus kompiuteriniø nusikaltėliø skaičiaus, bet yra informacijos, jog tokiø nusikaltimø padaroma žala siekia milijardus doleriø. Tokiø nusikaltimø jau esama ir Lietuvoje. Prieš kiek laiko Lietuvos televizija paminėjo faktą, kad iš vieno valstybinio registro – šiuolaikinio duomenø banko – pavogtas naujas galingas kompiuteris ir jame sukaupti duomenys apie grąžinamą nuosavybę. Tiesioginiai nuostoliai dėl informacijos praradimo vertinami maždaug dviem milijonais litø. Dar apie pusę milijono litø kainuoja pats kompiuteris. Be to, privatislapta asmenis liečianti (privati) informacija apie grąžinamą nuosavybę pateko į nusikalstamo pasaulio rankas ir gali būti panaudota šantažui, reketavimui bei kitoms nusikalstamoms veikoms.

Informatikos nusikaltimams būdinga, kad oficialioji teisėsaugos organø statistika neatspindi tikros padėties. Literatūroje [9] nurodoma, kad nukentėję asmenys kreipiasi į teisėsaugos organus vos dėl 5 proc. padarytø informatikos nusikaltimø. Tokia pat ir FBI Nacionaliniø kompiuteriniø nusikaltimø tyrimø grupės nuomonė, kad 85-97 proc. kompiuteriniø nusikaltimø neiškyla į viešumą. Neseniai, atliekant JAV Gynybos departamento finansuotus tyrimus [10], buvo bandoma įsibrauti į 8932 informacines sistemas. 7860 įsibrovimø buvo sėkmingi. Tik 390 sistemø vadybininkai (iš minėtø 7860) užfiksavo įsibrovimą į sistemą ir tik 19 iš jø pranešė apie įsibrovimą. Apie pastebėtus įsibrovimus į sistemą ar kompiuterį paprastai nepranešama todėl, kad organizacijos dažnai bijo, jog jø darbuotojai, klientai ir akcininkai praras pasitikėjimą, jeigu sužinos, kad į firmos kompiuterį buvo įsibrauta, kad ne-užtikrinama informacijos apsauga.

Kadangi pastaraisiais metais kompiuteriai ir kompiuteriø tinklai Lietuvoje plačiai paplito, analizuojant užsienio šaliø patirtį, artimiausiu metu galima laukti vienaip ar kitaip su kompiuteriais susijusio nusikaltimø skaičiaus ryškaus padidėjimo. Pavyzdžiui, Olandijoje nuo 1986 metų per 6 metus tokiø nusikaltimø skaičius išaugo nuo 1-2 iki daugiau kaip 400 per metus. Tačiau, nagrinėjant tokius nusikaltimus, kyla įvairiø teisiniø, kriminalistiniø, techniniø ir kt. problemø. Kadangi viena iš ypatingø tokiø nusikaltimø savybiø yra tarptautinai informaciniai ryšiai, visø pirma panaudojant kompiuteriø tinklus, tiriant informatikos nusikaltimus dažnai kyla daugybė sunkumø, su kuriais iki tol nebuvo susiduriama tiriant kitokius nusikaltimus: nukentėjęs gali būti vienoje šalyje, o nusikaltėlis – visai kitoje. Pavyzdžiui, Rusijos pilietis, neišvykdamas iš Peterburgo, apiplėšė JAV esantį banką. Padaryta apie milijono doleriø žala. Ryšium su staigiu informatikos nusikaltimø skaičiaus didėjimu Olandijoje, Anglijoje, Japonijoje, JAV ir kitose šalyse sukurti specializuoti teisėsaugos darbuotojø kolektyvai, kurie užsiima tokiø nusikaltimø problemomis.

Kaip nurodyta literatūroje [11], Europos Tarybos Ministrø kabinetas 1989 metais priėmė rekomendaciją R 89(9) ET šaliø vyriausybėms, kurioje siūlo peržiūrint ar kuriant įstatymus atsižvelgti į Europos komiteto nusikaltimø problemoms tirti pranešimą apie su kompiuteriais susijusius nusikaltimus. Šiame pranešime pateikiami du su tokiais nusikaltimais susijusio veikø sąrašai. Europos Tarybos nariams leidžiama savarankiškai spręsti, kaip ir kiek pasinaudoti šiuo pasiūlymu. Minimaliame sąraše išvardytos 8 pavojingesnės veikos. Papildomas sąrašas apima keturias mažiau pavojingas veikas, kurios įtraukiamos į leidžiamus įstatymus, bet nėra privalomos. Žemiau pateikiame šiuos sąrašus.

Minimalus sąrašas (būtinai suvienodinant ET šaliø kriminalinæ politiką, susijusią su kompiuteriniais nusikaltimais):

1. Sukčiavimas, susijęs su kompiuteriais (*Computer-related fraud*).
2. Kompiuterinė klastotė (*Computer forgery*).

3. Kompiuterinių duomenų ar programų sunaikinimas ar sugadinimas (*Damage to computer data or computer programs*).
4. Kompiuterinis sabotžas (*Computer sabotage*).
5. Neleistinas įsibrovimas į kompiuterinę sistemą ar kompiuterių tinklą (*Unauthorised access*).
6. Neleistinas informacijos nuskaitymas (*Unauthorised interception*).
7. Neleistinas apsaugotos kompiuterinės programos atkūrimas (*Unauthorised reproduction of a protected computer program*).
8. Neleistinas integrinės mikroschemos topografijos atkūrimas (*Unauthorised reproduction of a topography*).

Papildomas sąrašas:

1. Kompiuterinių duomenų ar kompiuterinių programų pakeitimas (*Alteration of computer data or computer programs*).
2. Kompiuterinis šnipinėjimas (*Computer espionage*).
3. Neleistinas kompiuterio panaudojimas (*Unauthorised use of computer*).
4. Neleistinas apsaugotos kompiuterinės programos panaudojimas (*Unauthorised use of a protected computer program*).

Į šias rekomendacijas būtina atsižvelgti ir Lietuvoje.

Vykdam šį mokslinį darbą, buvo atlikta Europos šalių literatūros ir įstatymų, liečiančių kompiuterinius nusikaltimus, analizė [12; 13; 14; 15]. Šios analizės pagrindu suformuluoti pasiūlymai buvo perduoti naujojo Lietuvos baudžiamojo kodekso rengimo grupei. Buvo analizuojami Baudžiamojo kodekso naujo skyriaus „Nusikaltimai informacijos saugumui (nusikaltimai informatikai)“ skyriaus įvairūs variantai, siūlomi pakeitimai. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso projektas, kuriame pirmą kartą numatoma atsakomybė už nusikaltimus informacijos saugumui (nusikaltimus informatikai) buvo paskelbtas Valstybės žiniuose, 1996 m. Nr. 117 [16, 61-62].

Toliau aptarsime kai kuriuos informatikos nusikaltimų tyrimo ypatumus.

Kompiuterinių nusikaltimų tyrimas. Kompiuterinių nusikaltimų tyrimas paprastai yra sudėtingesnis nei kitų nusikaltimų tipų tyrimas. Jis reikalauja specialaus techninio pasirengimo ir labai priklauso nuo specialisto, liudytojo parodymo. Kompiuterinių nusikaltimų tyrimas turi paaiškinti labai sudėtingus techninius veiksmus teisėjams, nes jie paprastai mažai žino apie kompiuterius bei jų veikimą. Liudytojams gali reikėti paaiškinti, kodėl neteisėtas informacijos perrašymas ar nesankcionuotas pasinaudojimas programine įranga ar kompiuterine sistema yra ne mažiau svarbus, o kartais net svarbesnis negu materialio daiktų vagystė ar kiti panašūs nusikaltimai. Kuo sudėtingesnis informatikos nusikaltimas, tuo sunkiau jį iširti ir bylą pateikti teismui.

Kompiuterinių įkalčių problema. Tiriant informatikos nusikaltimus, daug įkalčių yra kompiuterinėje informacijoje. Tokių įkalčių pasitaiko ir tiriant įprastus nusikaltimus, kai naudojami skaitmeniniai fotoaparatai ar, pvz., magnetinio diskelio informacija. Visa ši informacija yra skaitmeninė ir gali būti nesunkiai pakeista kompiuteriniais įrenginiais, todėl labai aktuali įkalčių autentiškumo problema.

Ryšium su tuo 1991 metais JAV Federalinio kompiuterinių kriminalinių tyrimų komiteto posėdyje buvo atliktas teismo eksperimentas [5]. Komitetą įsteigė keletas federalinių ir valstybės įstatymų priežiūros įstaigų darbuotojų, kurie vieni pirmųjų įvertino naujų atsirandančių technologijų nusikaltėliams teikiamas galimybes ir naujas įstatymų priežiūros pareigūnams iškylančias problemas. Eksperimento metu buvo pademonstruota, kad standartiniu kompiuteriu galima lengvai iš esmės pakeisti tai, kas pavaizduota kompiuterinėje nuotraukoje, taigi faktiškai falsifikuoti įkalčius.

Agentams ir prokurorams buvo parodyta nuotrauka kūno, susirietusio ant grindų, su krūtinėje įpjūjančia paizda. Kitoje kambario pusėje ant grindų gulėjo didelis pistoletas. Ant balto sienos virė aukos kūno aukos krauju uprađyti bodpiai „Ađ vėl būdysiu. Jūs niekada manęs nesugausite.“

Tačiau ši nuotrauka, skirtingai nuo aprastinių nuotraukų, sukurta ne filmavimo kamera, o skaitmeniniu fotoaparatu. Visas vaizdas buvo sudarytas iš dvejetainių skaičių, vionetų ir nulio, kurie gali būti pakeisti be pėdsako. Tada du teismo agentai, panaudodami komercinę

programinæ árangà, pradëjo keisti skaiëius. Jie “nuvalë” sienà, panaikindami kruvinus podpius. Po to updarë paizdà krûtinëje, vietoj to palikdami ið aukos smilkinio tekanëià kraujos srovelæ. Galiausiai jie ádëjo ginklà á aukos rankà. Tokiu būdu byla būtø iðspræsta: raporte áradÿta, kad auka nusipudë, o nuotrauka tai “árodys”. Ðios demonstracijos tikslas buvo akivaizdus: ne tik negalima pasitikëti áprastinëmis fotografijomis, kuriø patikimumas nustatytas senu būdu, taëiau ir bet kuris agentas gali būti apkvailintas, jeigu jis arba ji nėra pakankamai gerai susipaþinæ su naujom informacinëm technologijom ir negali ávertinti sudëtingø skaitmeniniø pakeitimø galimybës. Esmë ta, kad nėra negatyvo, o pakeitimai atliekami be jokio pëdsakø.

Autentiškumo problemos neapsiriboja vien kompiuterinëmis nuotraukomis. Pavyzdžiui, kai kurios paketø pristatymo tarnybos šiuo metu leidžia klientams pasirašyti už gautus paketus rankiniame aparatyje, kuris sukuria skaitmeninæ gavëjo parašo kopijà. Tokiu atveju lengva perduoti informacijà į kompiuterį, taëiau galima kompiuteriu atkurti parašà. Jeigu minëtas rankinis aparatas išmatuoja ir įrašo pasirašiusiojo rašiklio prispaudimo lygį, ir kompiuteris atgamina parašà rašaliniu spausdintuvu, kompiuterinë kopija atrodys absoliučiai autentiška net ir paëiam parašo autoriui.

Nepaisant pateiktø pavyzdziø, daugeliu atvejø elektroniniai įrodymai – nuotraukos ar dokumentai – iš tikrøjø gali būti identifikuojami remiantis skiriamosiomis charakteristikomis ir gali būti veiksmingai panaudoti kriminalistikoje. Įvykio liudytojas gali taip pat lengvai identifikuoti skaitmeninæ asmens fotografijà kaip ir įprastinæ nuotraukà. Teismui turi būti svarbus liudytojo sugebëjimas tiksliai pastebëti ir atsiminti asmenį, nuotraukà, vaizdà ar dokumentà, kurį jis gali palyginti su teismo turimu variantu ir pan. Taëiau tai yra nauja, dar nepakankamai ištirta sritis, kurià neabejotinai būtina tirti.

Lietuvoje Todël kompiuteriniø įkalëiø autentiškumo problema taip pat yra labai aktuali ir todël reikia šia kryptimi reikëtø pradëti rimtus tyrimus.

Išvados

1. Nusikaltimø tyrimo veiksmingumas priklauso nuo kriminalistinės informacijos sistemos efektyvumo. Augant nusikaltimø skaiëiui, didëjant nusikaltëliø profesionalumui ir tarptautiniam nusikalstamumui, pareigūnø darbui efektyvinti tikslinga plaëiai naudoti kompiuterinæ technikà.
2. Norint operatyviai ištirti nusikaltimus, svarbu turëti išsamià, teisingà, greit pasiekiamà kriminalistinæ informacijà apie anksëiau padarytus nusikaltimus bei su jais susijusius asmenis ir daiktus. Didžiausias efektyvumas pasiekiamas, kai pirmiausia kompiuteriai diegiami rajoninëse policijos grandyse, kurios registruoja ir tiria daugiausia nusikaltimø ir kur būtiniausia operatyviausia informacija. Kriminalistinės informacijos sistemos efektyvumas priklauso nuo daugelio veiksniø – kompiuterinės technikos, programinės įrangos, ryšiø sistemos būklës, pareigūnø apmokymo, tinkamø informaciniø technologijø pasirinkimo ir pritaikymo nusikaltimø tyrimo reikmëms, tarnybiniø informaciniø mainø norminio pagrindimo, informacijos slaptumo ir apsaugos nuo nesankcionuoto panaudojimo užtikrinimo ir kt. Bûtina toliau tæsti šios srities tyrimus Lietuvoje.
3. Tipinio rajonø policijos komisariatø programinės įrangos paketo TIRPAK įdiegimas padidins Lietuvos kriminalistinës informacijos sistemos veiksmingumà ir leis komisariatams keistis kriminalistine informacija tarpusavyje.
4. Nepakankama kriminalinės justicijos informaciniø sistemø informacijos saugumo būklë gali daugiau ar mažiau pabloginti bendrà kriminalinės justicijos efektyvumà. Todël kuriant tokias informacines sistemas ir jas naudojant būtina imtis specialiø priemoniø kriminalistinės informacijos saugumui užtikrinti.
5. Kompiuterinės kriminalistiniø žiniø bazës gali būti sëkmingai panaudotos tardytojo darbe analizuojant ir parenkant galimus sprendimus. Šiam tikslui reikia pradëti lietuviškø kompiuteriniø kriminalistiniø žiniø baziø kûrimo darbus.
6. Skaitmeninės fotokameros leidžia labai operatyviai fiksuoti nusikaltëliø bei įtariamøjø portretus ir nusikaltimo vietas fotografijas ir išsaugoti juos kompiuterio atmintyje. Kartu labai paspartëja reikiamø portretø bei nuotraukø paieška kompiuterinëje kartotekoje. To-

kios skaitmeninės fotokameros rekomenduotos diegti Lietuvos policijoje ir labai pasiteisino.

7. Kompiuterinius įkalčius (skaitmenines fotonuotraukas, duomenis magnetiniuose diskeliuose ir pan.) standartiniu kompiuteriu lengvai galima lengvai pakeisti, falsifikuoti ~~aprastiniais kompiuteriniais įrenginiais~~. Todėl labai aktuali tampa kompiuterinių įkalčių autentiškumo ir jų apsaugos problema. Lietuvoje reikia pradėti šios srities mokslinius tyrimus.
8. Pastaraisiais metais Lietuvoje labai išsiplėtė kompiuterių ir kompiuterių tinklų naudojimas. Remiantis užsienio šalių patirties analize, galima prognozuoti, kad artimiausiu metu Lietuvoje smarkiai padidės susijusių su kompiuteriais nusikaltimų skaičius. Tokie nusikaltimai gali padaryti tiek didelius materialinius nuostolius, tiek ir pakenkti valstybės institucijų normaliai veiklai ar net valstybės saugumui. Šie nusikaltimai gali būti tarptautinio pobūdžio. Ateityje būtina Lietuvoje tęsti šios srities mokslinius tyrimus ir remiantis užsienio šalių patirtimi parengti specialią metodiką informatikos nusikaltimams tirti bei rengti informatikos nusikaltimų tyrimo specialistus.

□□□

LITERATŪRA

1. **Schwartz R.** Judicial Objectivity and Quantitative Analysis. - Modern Uses of Logic in Law, Sept. 1983.
2. **Петрухин И. Л., Батуров Г. П., Морцакова Т. Г.** Теоретические основы эффективности правосудия. – М., Наука, 1979.
3. **Kobza J.** Planung und Realization von DV-Projekten im Lande Schlezwig-Holstein am Beispiel des Pilotprojektes Computerunter-stutztes Arbeitsplatzsystem, Munster, PFA, 1993.
4. **Petrauskas R.** Kompiuterinės technikos ir programinės įrangos būklės Lietuvos policijos komisariatuose analizė ir jų vystymosi kryptys // LPA Mokslo darbai. - V., 1994. - T. 2.
5. **Federal** guidance for searching and seizing computers. US Department of Justice, 1994.
6. **Advanced** topics of Law and Information Technology. V.Vandenberghes (ed.). Kluwer Law publ., Deventer, 1989.
7. **Computerunterstutzte** Einzelbilddauswertung fur Polizeiliche Unfall-Skizzen. Polizei des Saarlandes, Saarbrucken, 1992.
8. **Canon, Minolta, Fuji, Medium** ir kt. firmų katalogai, 1994-1997.
9. **Rose F.** La criminalite informatique a l'horizon 2005. Analyse perspective. - France, 1994.
10. **Power R.** Current and Future Danger: a CSI Primer on Computer Crime and Information Warfare. Computer Security Institute, US, 1995.
11. **Csonka P.** Council of Europe Activities in the Field of Computer Related Crime // Legal Aspects of Computer-Related Abuse. - Poznan, 1994.
12. **Computers** and Crime. Functionality and Evidence. The Interpol Computer Crime Working group. - 1994.
13. **Belgian, Dutch, German, French** Law on Computer Related Crime.
14. **Computer** Crime. Computer Security Techniques. US Department of Justice. - 1992.
15. **Computer** Related Crime. - FBI Academy Library, July, 1992.
16. **Valstybės žinios.** - 1996. - Nr. 117.
17. **Icove D., Seger K.** Computer crime. Crimefighter's handbook, O'Reilly and Ass. Inc., 1995.

□□□

Application of Information Technologies to Crime Investigation

Assoc. Professor, Dr. R. Petrauskas, Assoc. Professor, Dr. A. Keras
Law Academy of Lithuania

SUMMARY

Gathering information, its processing and analysis, preparation of various documents make up a large part of crime investigation activities. The employment of the new information technologies and systems can considerably facilitate crime investigation.

The article analyses the experience of foreign countries in this field and the state-of-the-art and possibilities of application of new information technologies to crime investigation in Lithuania.

The problems of safety of Lithuanian police information system are discussed. The article analyses the difficulties of investigation of computer crimes in Lithuania.

